

Wörterbuch eines unbekanntenen Verfassers: भूमि^०, बल^०, तेषो^०, वायु^०,
घ्राकाश^० Verz. d. Oxf. H. 194, a, 20. fgg.

भानुदेव SĀH. D. 103, 4.

भानुमत् 2) b) ein Sohn Kṛṣṇa's BuĀG. P. 10, 61, 10.

3. भाम BuĀG. P. 10, 4, 15.

1. भामिन् 1) भामिनी KATHĀS. 73, 137. 101, 230.

भार 4) HARIV. 13041, wo mit der neueren Ausg. भारिण st. मारिण zu lesen ist. KATHĀS. 103, 184.

भारक KATHĀS. 37, 26. 39, 44. 103, 184. 194. An mehreren Stellen wohl ein best. Gewicht; vgl. भार 4).

भारज्ञीविन् m. Lastträger KATHĀS. 37, 15.

भारण्ड, f. ई^३ das Weibchen PAÑĀT. 264, 4.

भारत 1) b) Z. 4 nach 23, 2 hinzuzufügen: Aḥvamedha Bhārata Verfasser von RV. 5, 27. — i) SĀH. D. 410. — 3) m. Bez. der im Süden des Meru scheinenden Sonne Ind. St. 10, 268. 273.

भारद्वाज 2) a) in RV. ANUKR. führen dieses patron. R̥ḡiçvan, Garga, Nara, Pāju, Vasu, Çāsa, Çirimbiṭha, Çunahotra, Sapratha, Suhotra und die Rātri (f. ई^३). — d) BuĀG. P. 10, 13, 13.

भारवाङ्मिन्, पुष्पभारवाङ्मिन् कृतः (so ist zu trennen) KATHĀS. 72, 35.

भारय्, भूमेभारायमाणानां दैत्यानाम् BuĀG. P. 10, 1, 64. 31, 41. 83, 30. सू-
दितं च बलं भूरि यच्च भारायितं भुवः 63, 48. अलकामेदो ऽपि भारायते Ku-
VALAJ. 34, b.

भारिक 2) KATHĀS. 37, 7. 12. 14.

भार्गव 1) adj. Bhārgava d. i. Çukra gehörend: आश्रम R. 7, 80, 3. In RV. ANUKR. führen das patron. Bhārgava: Iṭa, Kali, Kṛṣṇu, Gṛtsama, K̄javana, Ġamadagni, Nema, Prajoga, Vena, Somāhuti und Sjumaraçmi. f. ई^३ Bhārgava's d. i. Çukra's Tochter R. 7, 80, 7. — 2) a) ०नीतिसंक्षिता R. 7, 93, 18.

भार्य 1) सभार्यस्वन्ननापत्य BuĀG. P. 10, 86, 43.

भार्यक, स^० KATHĀS. 63, 233.

भार्यात्व, श्रीदर्शनस्य भार्यात्वं प्राप्ते सत्यौ KATHĀS. 73, 429.

भार्यापतित्व n. das Mann-und-Frau-Sein, eheliche Verbindung KATHĀS. 73, 419. 425.

भाव 13) SĀH. D. 171, 17. VIKR. 3, 11.

भावक 1) d, einen poetischen Sinn habend SĀH. D. 121, 12. Z. 2 lies DAÇAR. st. DAÇAK.

भावत्क KĀITANJAKĀNDROD. 6, 6.

1. भावन 1) b) भूत^० UTTARARĀMAĀ. 27, 20 (36, 11) als Beiw. Brahman's könnte auch Schöpfer der Geschöpfe bedeuten, also auch zu a) gestellt werden. — 3) e) das Finden; vgl. अन्तरभावना und समास^०.

भावनीय vgl. अतिक्रान्त^०.

भावितात्मन् 1) adj. s. u. 1. भू^० caus. 3). — 2) m. Bez. des 15ten Mu-
hūrta Ind. St. 10, 296.

भावित्व das Geschehenmüssen, Unvermeidlichkeit BuĀG. P. 10, 78, 28.

भाव्यत्व n. nom. abstr. von भाव्य 1) d) SARVADARÇANAS. 124, 12. 15.

1. भाष्, ब्रूहि किञ्चित्स्वभाषतम् so v. a. sage selbst Eticas KATHĀS. 53, 31. Vielleicht ist सुभाषतम् zu lesen.

— caus. 1) Jmd zu sprechen veranlassen wohl so v. a. Jmd zu denken

V. Theil

geben, in Unruhe versetzen R. 7, 35, 7.

— समभि zu Jmd (acc.) sprechen, mit Jmd reden R. 7, 13, 25.

— घ्रा zusagen, versprechen KATHĀS. 33, 4. 121, 58. 83.

— परि 1) परिभाष्याभ्यभाषत BuĀG. P. 10, 85, 2. — 3) न रथिनः पाद-
चारमायोधयतीति शास्त्रविदः (शास्त्रदेवता: die ältere Ausg.) परिभाषते
UTTARARĀMAĀ. 98, 10. 1g. (103, 4. 1g.).

भाषण 2) = सामदानादि^० freundliche Worte, Geschenke u. s. w. SĀH. D. 402.

भाषा 3) hierher wohl PAÑĀT. 167, 6.

भाषान्न m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 32, 102. 83, 26.

भाषासमिति (भा^० + स^०) f. eine der Samiti bei den Ġaina: Maass
und Ziel in der Rede SARVADARÇANAS. 39, 7.

भाषितव्य adj. anzureden R. 7, 110, 18, v. l. für भजितव्य.

1. भास् 1) f. TBa. 1, 2, 4, 7. स्फुटचन्द्रभासः (pl.) Rr. 6, 33. भाभिः RĪĠA-
TAR. 3, 343. NALOD. 1, 17.

2. भास् mit प्रत्यव vgl. प्रत्यवभास.

— व्यव caus. vollkommen erleuchten, — erhellen KATHĀS. 103, 206.

— उद्, उद्भासमानशीतांशु KATHĀS. 74, 187. उद्भासितेन्दु 93, 17. — caus.
erleuchten, erhellen 33, 168.

— प्रति, तेषेको ऽपि न पतस्य ततुल्यः प्रत्यभासत KATHĀS. 83, 15.

भासक 1) beleuchtend, machend dass man erkennt; davon nom. abstr.

०त्व n. SARVADARÇANAS. 94, 5.

भासकर्षा R. 7, 3, 40.

भास्करनन्दिन् s. u. नन्दिन् 2) a).

भित्तक RĪĠA-TAR. 6, 166.

भित्ताभाण्ड n. Betteltopf KATHĀS. 61, 90.

भित्तर्या f. das Betteln, das Lebensstadium des Bettlers BuĀG. P. 10, 47, 18.

भित्ति 3) काञ्चनभित्तिषु सानुषु Kir. 3, 8. भित्ति मयाभिलिखितस्त्वम् Ka-
THĀS. 71, 83. अभित्ति तन्वते । जगच्चित्रम् SARVADARÇANAS. 93, 18. 1g. — 4,
vgl. ऊर्^० Çiç. 9, 75. = देश MALLIN.

भित्तिका am Ende eines adj. comp. (f. घ्रा) = भित्ति Wand: श्लेषभित्तिका
so v. a. ruhend auf SĀH. D. 305, 12.

1. भिद् mit घ्रभि pass. zerspringen, zerbrechen: यत्नस्येवाभिभिद्यतः
R. 7, 23, 5, 8.

— उद्, व्याजोक्तिर्गोपनं व्याजाडुद्भिन्नस्यापि वस्तुनः zum Vorschein
gekommen, verrathen SĀH. D. 749.

— वि 3) वृद्धानामपि यद्दुद्धिर्बालवाक्यैर्विभिद्यते BuĀG. P. 10, 74, 31.

— प्रवि, ०भिन्न geborsten KATHĀS. 106, 181.

— सम् 2) संभिन्न verbunden; davon nom. abstr. ०ता f. SARVADARÇA-
NAS. 2, 14.

भिद् 1) das Bersten: उपेषुषि भिदाम् Kir. 3, 13.

भिद् 1) b) reissbar, leicht reissend: विसिनीसूत्र^० आशाततुः MĀ-
LATĪM. 69, 4.

भिन्नदेश adj. zu verschiedenen Orten gehörig, an verschiedenen Orten
stattfindend: कृत्ययोर्भिन्नदेशत्वात् ÇĀK. 30.

भिन्न 1) KATHĀS. 36, 23. 39, 26. 61, 146. 149. 71, 5. 1gg. ein Fürst der
Bhilla 122, 4. सभिल्लामटवोम् (so ist zu schreiben) 61, 145.

1. भी caus. 1) भिषयन्तो (sic) BuĀG. P. 10, 9, 11. — 2) lies भार्ययते. —
3) भाययन्क्रूरकर्मभिः KATHĀS. 106, 126.